

[Flygaard.]

bør føres en selektiv kreditpolitik. En lov som den foreliggende er med til at presse en del af kreditformidlingen over på et område, der falder uden for lovens område. Vi vil støtte genoptagelsen af det konservative forslag.

I det foreliggende lovforslags § 1, stk. 2, står der nævnt noget om andre kreditformidlende virksomheder. Jeg vil gerne spørge, hvad dette begreb dækker. For mig at se ligger det sådan, at man jo ikke får den private udlånsvirksomhed med, man får ikke det private pantebrevsmarked med, man får altså ved en fastholdelse af denne lov og en ændring af denne lov en fortsat forvriddning af udlånene og af pengepolitikken i det hele taget.

Økonomiministeren (*Nyboe Andersen*):

Jeg vil gerne takke ordførerne for deres bemærkninger, der jo har bevæget sig fra tilslutning over skepsis til afvisning af forslaget, men jeg tror, der er enighed om, at der er basis for at drøfte disse ting omhyggeligt under en udvalgsbehandling.

Hr. Per Hækkerup spurgte, hvad meningen var med bestemmelsen i slutningen af § 2, stk. 2, om afgrænsningen af formålene på en sådan måde, at virksomheder og erhverv i indbyrdes konkurrence ikke forskelbehandles. Det var faktisk en bestemmelse, der ganske vist ikke kom ind i loven, men som svarer til, hvad hr. Per Hækkerup som økonomiminister under behandlingen af den nuværende lov i besvarelse af et af de spørgsmål, vi fik svar på under udvalgsbehandlingen, selv sagde. Vi opfattede det dengang som en indrømmelse fra den daværende regerings side, at man måtte fortolke adgangen til en selektiv kreditpolitik på den måde, at der kun er tale om en begrænsning mellem store grupper, eksempelvis byggelån, visse bestemte typer af forbrugslån, men at bestemmelserne ikke kunne bruges på en sådan måde, at enkeltvirksomheder diskrimineredes i forhold til hinanden. Det er det, der ligger deri.

Jeg skal i den forbindelse sige til hr. Ømann, at jeg rent ud ikke forstod hans bemærkninger, der syntes at tyde på, at hr. Ømann skulle mene, at § 2, stk. 2, som vi her taler om, på en eller anden måde skulle forhindre, at der blev ydet lån til

enkeltvirksomheder, der var i vanskeligheder. Jeg kan slet ikke se, at det har relation til bestemmelserne i § 2, stk. 2.

Til fru Dagmar Andreasen vil jeg sige, at dette lovforslag giver ikke ministeren øgede bemyndigelser, det vender tværtimod ligesom om på tingene og sætter i spidsen dette, at vi må bygge på aftaler mellem Nationalbanken og pengeinstitutterne. Det var en af de ting, der betød noget for os i fjor under debatten, at vi ønskede at tage tingene i den rækkefølge, således at ministerens bemyndigelser er den nødvendige udfyldning i tilfælde, hvor aftaler ikke kan opnås med alle. Det synes jeg klart er kommet til at fremgå af lovforslaget.

Jeg vil også sige til fru Dagmar Andreasen, at det, der først og fremmest ligger i de aftaler, er jo et samlet udlånsloft, en regulering af de totale udlån, og jeg synes derfor ikke rigtig, fru Dagmar Andreasens bemærkninger om, at man skulle få pengeinstitutterne til at svigte indlånernes interesser, er så relevante. Det er dog denne regulering, der er det centrale i aftalerne.

Fru Dagmar Andreasen spurgte, hvilke de andre kreditformidlende virksomheder kunne være, der var tænkt på i § 1, stk. 2. De investeringsforeninger, som fru Dagmar Andreasen fremdrog, er et af eksemplerne, som vi har tænkt på i formuleringen af denne bestemmelse. Andre eksempler kan være vekselerervirksomheder og finansieringsselskaber og pensionskasser. Derimod må jeg sige — det er vist en bemærkning til hr. Flygaard — at egentlig realkredit drages jo ikke ind under denne lov.

Jeg vil gerne sige til hr. Stetter, at der er jo siden januar sket det, at Danmark har accepteret et EF-direktiv, der pålægger EF-medlemslandene at skabe lovhjemmel for, at man kan indføre kassebindingsregler, og det er jo hovedsagen i § 2, stk. 1, at man får lovhjemmel til sådanne regler. Vi har som bekendt ikke sådanne kassebindingsregler og har ikke hidtil ment, at det var rimeligt at gøre brug af dem, men vi har altså en EF-forpligtelse til at skabe en lovhjemmel derfor.

I øvrigt vil jeg sige, at vi enedes om i det politisk-økonomiske udvalg — i januar var det vel — at vi ville nedsætte en arbejdsgruppe, som skulle gennemgå loven omhyggeligt i lys af de erfaringer, der var ind-